

บทที่ 4

สรุป และข้อเสนอแนะ

สรุป

บริษัท Thai Fresh Fruit มีผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการส่งออก โดยมีระบบการบริหารจัดการที่ดีตั้งแต่การผลิต ไปจนถึงการบรรจุ การขนส่ง และการบริการ เล็งเห็นว่าทุเรียนเป็นไม้ผลที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มจะขยายการส่งออกได้อีกมาก อีกทั้งไม่มีคู่แข่งต่างประเทศในตลาดโลก เพราะเป็นผลไม้เมืองร้อน มีเฉพาะในประเทศไทยและ มาเลเซีย ซึ่งไทยมีศักยภาพมากกว่า และทุเรียนถูกกำหนดให้เป็นพืชที่จะต้องเร่งรัด เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อการส่งออก ภายใต้การดูแลสนับสนุน ของกรมวิชาการเกษตร ทุเรียนเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของไทย ที่ภาครัฐกำหนดให้เป็น Product Champion แม้ว่าชาวสวนทุเรียนพบกับปัญหาด้านการผลิตค่อนข้างมาก แต่ทุเรียนยังเป็นไม้ผลที่ให้ผลตอบแทนที่ดีได้ ถ้าบริษัท ๆ สามารถจัดการสวน วางแผนการผลิตและการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับทุเรียนเป็นผลไม้ที่ชาวจีนนิยมบริโภคมาก และจีนมีประชากรเป็นจำนวนมาก จึงทำให้มีแนวโน้มคิดส่งออกไปยังประเทศจีน

เนื่องด้วย จีนได้เข้าเป็นสมาชิก WTO เพื่อขยายการค้าติดต่อและร่วมมือกับต่างประเทศมากขึ้น มีการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี อาเซียน-จีน เมื่อวันที่ 6 พ.ย. 2544 ณ ประเทศบรูไน โดยสมาชิกอาเซียนเดิม และจีน เริ่มทยอยลดภาษีนำเข้าสินค้า ตั้งแต่ 1 ม.ค.2547 ให้เหลือ ร้อยละ 0 ภายในปี 2549 และจากการที่ไทย และ จีนร่วมจัดตั้ง FTA ระหว่างกัน ซึ่งมีผลต่อการส่งออกของไทยในการได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าผักผลไม้ ตั้งแต่ 1 ต.ค.2546 ไทยสามารถส่งออกทุเรียนสดได้เพิ่มขึ้น มีแนวโน้มสดใสขึ้น มีต้นทุนการผลิตลดลง และผู้บริโภคในจีนสามารถซื้อสินค้าได้ในราคาที่ถูกลง เป็นโอกาสสนับสนุนให้ผู้บริโภคกลุ่มใหม่กล้าลองอีกด้วย เมื่อเศรษฐกิจจีนมีอัตราการขยายตัว ความต้องการบริโภคภายในประเทศสูง ความต้องการนำเข้าสินค้าก็มากขึ้น และจีนเป็นตลาดที่มีศักยภาพสูงในการส่งออกผลไม้ของไทย เนื่องด้วยมีประชากรจำนวนมาก เมื่อประกอบกับเศรษฐกิจที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้มีกำลังซื้อสูงขึ้นเป็นลำดับ นอกจากนี้ชาวจีนยังนิยมบริโภคผลไม้มาก รวมทั้งนิยมซื้อเป็นของฝากในเทศกาลต่าง ๆ ทำให้จีนเป็นตลาดขนาดใหญ่ในการรองรับผลไม้ส่งออกจากไทย เช่น ทุเรียน เป็นต้น และภาครัฐให้การสนับสนุนการส่งออกผลไม้ ลดขั้นตอนกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ การส่งออกทำให้ประหยัดเวลา ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้ และมีการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถผลิตทุเรียน ได้ปริมาณพอเหมาะ มีผลผลิตที่มี

คุณภาพดี สามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตทุเรียนส่งออก แหล่งใหญ่ของจีน มีคู่แข่งน้อย ซึ่งได้แก่มาเลเซีย ที่ส่งออกน้อยกว่า และมีคุณภาพสินค้าดีกว่า ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดี เช่น การควบคุมมาตรฐานคุณภาพของสินค้า การกระจายสินค้า การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นต้น ธุรกิจส่งออกทุเรียนก็ดำเนินไปได้ด้วยดี

ดังนั้น บริษัทไทยเฟรชฟรุต จำกัด จึงจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการส่งออกทุเรียน โดยเน้นคุณภาพของสินค้าใหม่สด และถูกสุขอนามัย และพัฒนาสินค้าให้ได้มาตรฐานสากล โดยขายผ่านตัวแทนตลาดนำเข้าผลไม้ ทางภาคใต้ที่ตลาด Li shui และทางภาคตะวันออกที่ตลาด Long Wu และทำการกระจายสินค้าไปยังเมืองเป้าหมายต่าง ๆ ต่อไป กลุ่มผู้ก่อตั้ง ได้สังเกตเห็นถึงศักยภาพที่สูงของตลาด และ ตลอดจนอัตราการเจริญเติบโตของตลาด จึงมีความมั่นใจที่จะเข้าสู่ธุรกิจนี้

ข้อเสนอแนะ

ภาครัฐควรสนับสนุนให้ภาคเอกชนไทยร่วมกันลงทุนจัดตั้งเครือข่าย ร้านค้าส่งและค้าปลีกสินค้าเกษตรที่จีนจะทำการเปิดเสรีในช่วงปลายปีนี้ เพื่อขยายการนำเข้าผักและผลไม้จากไทยมากขึ้น นอกจากนี้รัฐควรพัฒนาระบบคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงกับจีน และสร้างความรู้และฝึกอบรมแก่เกษตรกรในด้านการผลิตพืชที่ดี (GAP) รวมทั้งพัฒนาระบบตลาดกลางค้าผักและผลไม้ภายในประเทศ เพื่อให้สินค้าที่ผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐานตรงกับความต้องการของตลาด

ข้อเสนอแนะในการขยายตลาดผลไม้ไทยในประเทศจีน

1. คนจีนทางภาคใต้จะคุ้นเคยกับผลไม้ไทย แต่ในภาคอื่น เช่น คุณหมิง ยูนนาน หรือเมืองใหญ่ ๆ ผลไม้ไทยยังไม่เป็นที่รู้จัก และไม่ทราบถึงวิธีรับประทาน หากมีการประชาสัมพันธ์อย่างเหมาะสม คาดว่าจะขยายตลาดได้กว่า 2-3 เท่าตัว
2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดสินค้าผลไม้ไทยเมืองจีนควรมีการประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงรสนิยม ความต้องการของตลาด ตลอดจนหาข้อมูลรายชื่อผู้นำเข้ารายใหญ่เพื่อนำมาปรับให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
3. ควรมีการพัฒนาเทคนิคการผลิตให้ได้ผลผลิตนอกฤดูคุณภาพที่ไม่ตรงกับช่วงผลผลิตผลไม้ของจีน โดยผู้ส่งออกเห็นว่าช่วงเหมาะสมที่สุด เดือน ธ.ค. ม.ค. ก.พ. มี.ค. และ เม.ย. ระยะเวลาอื่นนอกเหนือจากที่ระบุจะไปตรงกับลิ้นจี่ และผลไม้อื่น ๆ ภายในประเทศจีน

4. การนำเข้าผลไม้ แต่ละชนิดจะต้องมี License ยกเว้นนำเข้าผ่านตลาดผลไม้ที่ กวางโจว โดยจะต้องขออนุญาตเป็นราย ๆ และมีกำหนดอายุ หากภาครัฐช่วยเจรจาก็จะมีส่วนช่วยให้ผลไม้กระจายไปยังมณฑลอื่นได้ง่ายขึ้น

5. ควรมีการควบคุมปริมาณการส่งออกผลไม้ไปจีนให้เหมาะสม เพราะที่ผ่านมา ในช่วงฤดูกาลจะส่งไปมากเกินไป โดยเฉพาะทุเรียนต้องรีบขาย ทำให้ไม่มีโอกาสต่อรอง ด้านราคา ดังนั้น ราคาขายจึงไม่สะท้อนคุณภาพที่แท้จริงของสินค้า

6. ค่า Freight บริษัทขนส่งมักรวมตัวกันในช่วงฤดูกาลผลไม้ เพื่อขึ้นค่า Freight ทำให้ ต้นทุนสูงขึ้น

7. การขยายตลาดหากอาศัย ผู้ค้าส่งเป็นผู้กระจายต่อ จะมีประสิทธิภาพมาก

8. ควรมีการประชาสัมพันธ์ทางทีวีให้ผู้บริโภครู้จักสินค้าผลไม้ โดยการสร้าง ภาพลักษณ์สินค้าให้เหมาะสม เช่น มีประโยชน์ต่อสุขภาพ การรับประทานต้องมีศิลปะ ฯลฯ เป็นต้น นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมตามห้างซูเปอร์มาเก็ตต่าง ๆ

ทุเรียนเป็นผลไม้เขตร้อนที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการบริโภคทั้งภายในและ ต่างประเทศ จนได้รับสมญานามว่า “King of Fruit” หรือราชาแห่งผลไม้ ในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งทุเรียนสดเป็นสินค้าออกไปจำหน่ายในต่างประเทศมีมูลค่าถึง 1,188 ล้านบาท โดยมีตลาดสำคัญอยู่ที่ประเทศไต้หวัน ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ และอื่น ๆ จึงได้พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการส่งออกแบบครบวงจร เริ่มตั้งแต่การใช้เทคโนโลยีเพื่อการส่งออก แบบครบวงจร เริ่มตั้งแต่การใช้เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวชะลอการสุกเพื่อยืดอายุการเก็บ การเก็บรักษาทุเรียนมิให้เกิดปัญหาผลทุเรียนสุกระหว่างการขนส่ง การป้องกันผลแตก การควบคุมอุณหภูมิที่เก็บผลทุเรียน การป้องกันผลเน่า การเร่งให้ทุเรียนสุกอย่างสม่ำเสมอ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุหีบห่อในการขนส่ง รวมทั้งกระบวนการผลิต และเครื่องจักร ในการผลิตทุเรียนกวน มีการนำไปใช้ปฏิบัติกันอย่างแพร่หลาย แต่เนื่องจากปัจจุบันเกิดภาวะ เศรษฐกิจ ในแถบภูมิภาคเอเชีย ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาตลาด โดยการ ปรับปรุงคุณภาพทุเรียนสดให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีการจัดการคุณภาพทุเรียนเพื่อการส่งออก เพื่อใช้ เป็นมาตรฐานและเครื่องมือช่วยพัฒนา คุณภาพทุเรียนทั้งในส่วนของผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่าย มีการวางระบบการจัดการประกันคุณภาพทุเรียนเพื่อการส่งออก โดยนำหลักการมาจากมาตรฐาน ระบบบริหารงานคุณภาพ มอก. หรือ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้และให้ชื่อว่า “TISTR 2002” ซึ่งมีข้อกำหนด โดยเน้นความสำคัญที่การประเมินคุณภาพชาวสวน และการติดตามตรวจสอบ การปฏิบัติงานหลังการเก็บเกี่ยวของพ่อค้า โดยทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางระหว่างชาวสวน ทุเรียนและพ่อค้าส่งออก โดยจัดทำคู่มือปฏิบัติงานพร้อมกับประเมินคุณภาพชาวสวน และหาก

จำเป็นอาจมีส่วนเข้าไปปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานของพ่อค้าเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการขอใบรับรองคุณภาพของพ่อค้าส่งออกในอนาคต และมีการประกันคุณภาพทุเรียนเพื่อการส่งออก เพื่อให้คุณภาพผลไม้ไทยในตลาดต่างประเทศคุณภาพดีขึ้น ทั้งยังเป็นการยกระดับขีดความสามารถทั้งของชาวสวนและพ่อค้าให้ดียิ่งขึ้น พร้อมกับเปิดขีดความสามารถการแข่งขันของทุเรียนในตลาดโลกได้อีกด้วย

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University